

deles rigtigt, at Regjeringen fra sin Side ikke ønsker nærmere at motivere eller nærmere at betegne de Grunde, ifølge hvilke den er kommen til at give Fællesforfatningsudkastet i den Skikkelse, hvori det foreligger, førend vi fra vor Side have bragt det saavidt, at en Fællesforfatning overhovedet kan blive til. Jeg troer derfor, at Intet kunde blive mere fordærveligt og uhykkeligt for Danmarks constitutionelle Fremtid, end dersom man nu skulde have gjort det lange Arbejde forgæves.

Groofs: Den ærede 4de Landssthingsmand for 6te Kreds (Glensborg), der talte for den ærede sidste Taler, kritiserede en Uttring, som jeg brugte ved Sagens foregaaende Behandling, nemlig den, at det var et Folkeønske, at Fællesforfatningen nu blev gennemført. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at det vel kan være vanskeligt, ja vel endog umuligt, med Bestemthed at sige, hvad Folkemeningen under et givet Spørgsmaal er; men der gives dog Momenter under Udviklingen af det konstitutionelle Liv, hvor Folkemeningen træder frem med en saadan Almindelighed, at den med nogenlunde Sikkerhed kan bedømmes. Et saadant Tilfælde er netop den foreliggende Sag. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg indskrænkede mig til at sige, at det var et Folkeønske i den Kreds, hvori jeg er kendt, hvilket netop er den Kreds, hvorfra den ærede Landssthingsmand ogsaa er udsendt.

Bruhn: Den ærede 3die Landssthingsmand for 11te Kreds (Bloch) har, da denne Sag var til første Behandling, yttret endeel om den Folkevillie, som han meente var almindelig stemt for Grundlovsforandringen, og han har blandt Andet yttret, at, naar man havde vidst, at den, man agtede at vælge til Rigsdagen, ikke vilde stemme for en Forandring af Grundloven, saa vilde man ikke have valgt ham. Jeg veed nu ikke, hvorvidt man egentlig bør lægge stor Vægt paa saadanne Uttringer af Folkeønsker, thi jeg troer, at de ere mere Uttringer af Mathed og Træthed. Folket ønsker vist, at denne Sag saasnart som muligt skal afgjøres, men, at den skal afgjøres

saaledes, at Folkets Frihed gaaer tabt derved, det troer jeg ikke er et kraftigt Folkeønske. Jeg kan desuden fremsætte en Kjendsgjerning, som ligger mig meget nær; det er mit eget Valg. Jeg har, som det ærede Thing vistnok veed, været blandt de Faa, der have stemt imod Grundlovsforandringen allerede i forrige Session; men desuagtet er jeg bleven valgt med en meget betydelig Majoritet, — jeg troer med 150 Stemmer mod 53 Stemmer eller saa om trent. Dette, synes jeg, viser tydeligt, at det maa være Folkets Ønske i vor Egn at beholde Grundloven og de betydelige Rettigheder, den giver, og jeg kan ikke som Rigsdagsmand overtale mig til at gaae ind paa nogen som helst Forandring, der kullkaster disse Rettigheder, som ere Folket tilfagte. Jeg mangler ingenlunde Tillid til Ministeriet; men det kan virkelig ikke berettigede mig til at handle saaledes imod det mig betroede Hverv.

B. Christensen: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning. Naar en foregaaende Taler (Knuth) har debiteret det som noget Bitterligt, at vi Alle tidligere vare gaaede ud fra den Forudsætning, at den Fællesforfatning, vi kunde vente, vilde være noget endnu slettere end det, der nu bydes os, maa jeg paa det Bestemteste for mit, og jeg tør sige, for Manges Vedkommende benægte dette; det have vi aldrig forudsat, og den store Mængde i Landet, som offentlig har udtalt sig om denne Sag, har noksom vist, at denne Forudsætning heller ikke var dens. Det er derhos neppe vel besøiet, naar den samme ærede Taler har villet postulere, at vi ved saa beredvilligt de foregaaende Gange at gaae ind paa den Sag, der her foreligger, skulde have bundet os til den Fællesforfatning, der nu er bebudet os; den var os ubekendt, og jeg maa med den ærede Taler (Glensborg), der først havde Ordet, gentage og atter gentage, at dette gjør en himmelvid Forskiel i den hele Situation. Om slet intet Andet var tilfede end den Kjendsgjerning, at vi nu vide, hvilken Fællesforfatning det er, vi skulle udbetale os, saa vilde det dog for mig være nok til paa ingen Maade at samtykke i Grundlovens Indskrænkning. Jeg frygter der-